Evropský parlament
2024-2029

Výbor pro rybolov

2024/2126(INI)

16.12.2025

NÁVRH ZPRÁVY

o dopadu provádění směrnice 2014/89/EU o územním plánování námořních prostor na rybolov ve vybraných rybolovných oblastech a mořských pánvích (2024/2126(INI))

Výbor pro rybolov

Zpravodajka: Stéphanie Yon-Courtin

OBSAH

Strana

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ – SHRNUTÍ SKUTEČNOSTÍ A ZJIŠTĚNÍ 3

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 5

PŘÍLOHA: ZVEŘEJŇOVÁNÍ PODNĚTŮ 13

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ – SHRNUTÍ SKUTEČNOSTÍ A ZJIŠTĚNÍ

Zjištění z provádění směrnice

Nerovnoměrný pokrok a problémy s řízením:
Provádění směrnice o územním plánování námořních prostor je dosud nerovnoměrné a neúplné. Obsah plánů územního plánování se v jednotlivých členských státech značně liší v důsledku rozdílných přístupů k závaznosti a řízení plánů.

Dopad na rybolov a akvakulturu:
Směrnice o územním plánování námořních prostor nepřinesla výrazný přínos pro rybolov. Rybolovné činnosti čelí prostorovým omezením, konkurenčním způsobům využití, přemísťování loďstev a zvýšenému tlaku na zbývající rybolovné oblasti. Zvláště zranitelný je drobný rybolov. Akvakultura zaznamenala mírné zlepšení, ale nadále se potýká se zatěžujícími postupy udělování licencí, nedostatkem vyhrazených zón a nejednotným uznáváním v jednotlivých členských státech.

Zapojení zúčastněných stran a sociální rozměr:
Ačkoli se zapojení zúčastněných stran zlepšilo, zůstává omezené. Rybáři a pobřežní komunity si stěžují na nedostatečné včasné a smysluplné zapojení do procesů územního plánování námořních prostor ve srovnání s mocnějšími odvětvími, jako jsou energie na moři a námořní doprava.

Nedostatky ve sběru dat a technické překážky:
Účinné provádění územního plánování námořních prostor je ovlivněno nedostatkem harmonizovaných údajů a dostatečných zdrojů pro sběr dat a výzkum, což ztěžuje uplatňování ekosystémového přístupu a odpovídající začlenění rybolovu a akvakultury do rámce územního plánování námořních prostor.

Přeshraniční koordinace:
Spolupráce mezi členskými státy a se třetími zeměmi zůstává omezená. Ačkoli iniciativy, jako je Iniciativa pro přímořskou oblast Severního moře (GNSBI), představují pozitivní kroky, širší přeshraniční plánování a plánování založené na mořských pánvích je stále nedostatečné.

Doporučení zpravodajky

Posílení legislativní soudržnosti:
Aby bylo zajištěno konzistentní a účinné provádění směrnice o územním plánování námořních prostor, musí být lépe sladěna se souvisejícími právními předpisy EU, zejména se směrnicí o mořském prostředí, společnou rybářskou politikou a rámcovou směrnicí o vodě.

Vyvážený přístup založený na více způsobech využití:
Územní plánování námořních prostor by mělo přijmout přístup založený na více způsobech využití, který omezí konflikty a zajistí, že rybolov a akvakultura nebudou z námořního prostoru vyloučeny. Měly by být stanoveny prioritní oblasti pro rybolov a akvakulturu, pokud možno přizpůsobené různým segmentům loďstva a mořským pánvím, a to na základě důkladných vědeckých a socioekonomických posouzení.

Inkluzivní řízení a zapojení zúčastněných stran:
Členské státy by měly zajistit systematické a včasné zapojení všech příslušných zúčastněných stran, včetně drobných rybářů a pobřežních komunit. Měly by být podporovány modely společného řízení, komunitně vedený místní rozvoj a místní akční skupiny.

Přeshraniční spolupráce a spolupráce v mořských pánvích:
Komise a členské státy by měly přejít od vnitrostátních plánů ke strategiím pro mořské pánve, vytvořit makroregionální plánovací rámce a posílit spolupráci se sousedními pobřežními státy.

Investice do dat a výzkumu:
Na sběr dat a vědecký výzkum by měly být vyčleněny významné prostředky. Lepší data umožní plánování založené na důkazech a zajistí místo rybolovu a akvakultury v rámci územního plánování námořních prostor.

Revize směrnice o územním plánování námořních prostor
Připravovaný akt o oceánech by měl dosáhnout revize směrnice o územním plánování námořních prostor a vytvořit soudržný rámec pro zlepšení koordinace mezi stávajícími právními předpisy, zavést závaznější a měřitelné cíle a zlepšit územní plánování pevninských a mořských prostor.

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o dopadu provádění směrnice 2014/89/EU o územním plánování námořních prostor na rybolov ve vybraných rybolovných oblastech a mořských pánvích (2024/2126(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor[1] (směrnice o územním plánování námořních prostor),

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)[2],

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES[3] (nařízení o společné rybářské politice),

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1139 ze dne 7. července 2021, kterým se zřizuje Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond a mění nařízení (EU) 2017/1004[4],

– s ohledem na směrnici Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin[5] (směrnice o ochraně přírodních stanovišť),

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků[6] (směrnice o ochraně ptáků),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. června 2025 nazvané „Evropský pakt pro oceány“ (COM(2025)0281),

– s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2021 o dopadu mořských větrných parků a ostatních systémů výroby energie z obnovitelných zdrojů na odvětví rybolovu[7],

– s ohledem na své usnesení ze dne 9. května 2023 o společném řízení rybolovu v EU a příspěvku odvětví rybolovu k provádění opatření v oblasti řízení[8],

– s ohledem na své usnesení ze dne 18. ledna 2024 o stavu provádění společné rybářské

[1] Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
[2] Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
[3] Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
[4] Úř. věst. L 247, 13.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
[5] Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
[6] Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
[7] Úř. věst. C 99, 1.3.2022, s. 88.
[8] Úř. věst. C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.

politiky a budoucích perspektivách[9],

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 12. května 2021 s názvem „Strategické zásady pro udržitelnější a konkurenceschopnější akvakulturu v EU na období 2021–2030“ (COM(2021)0236),

– s ohledem na publikaci typu „Briefing“ s názvem „Rybolov v územním plánování námořních prostor“, který zveřejnilo generální ředitelství pro parlamentní výzkumné služby v říjnu 2025,

– s ohledem na studii nazvanou „Provádění směrnice o územním plánování námořních prostor: dopad na rybolov ve vybraných rybolovných oblastech a mořských pánvích“, kterou zveřejnilo generální ředitelství pro parlamentní výzkumné služby v prosinci 2025,

– s ohledem na článek 55 jednacího řádu a na čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A10-0000/2025),

A. vzhledem k tomu, že větší soupeření o přístup do námořního prostoru ze strany různých činností a odvětví, jako je rybolov, akvakultura, námořní doprava, lodní doprava, energie z obnovitelných zdrojů na moři, ochrana přírody, pobřežní cestovní ruch, podmořské kabely a potrubí nebo obrana, vede k nárůstu konfliktů o využívání námořního prostoru;

B. vzhledem k tomu, že směrnice EU o územním plánování námořních prostor vytváří společný rámec pro členské státy pro organizaci způsobů využívání jejich mořských vod a jejím cílem je podpořit udržitelný rozvoj modré ekonomiky a omezit konflikty mezi odvětvími;

C. vzhledem k tomu, že směrnice o územním plánování námořních prostor přispívá k ochraně životního prostředí podporou udržitelného využívání námořního prostoru a stanoví, že členské státy musí uplatňovat ekosystémový přístup;

D. vzhledem k tomu, že směrnice o územním plánování námořních prostor úzce souvisí s prováděním dalších právních předpisů EU a mezinárodních právních nástrojů, jako je rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí, nařízení o společné rybářské politice, směrnice o ochraně přírodních stanovišť a směrnice o ochraně ptáků, rámcová směrnice o vodě[10] a celosvětový rámec pro biologickou rozmanitost z Kchun-mingu a Montrealu;

E. vzhledem k tomu, že po přijetí směrnice o územním plánování námořních prostor bylo 22 členských států, které mají pobřeží, povinno do roku 2016 jmenovat příslušné orgány a do 31. března 2021 přijmout vnitrostátní územní plány námořních prostor pro své

[9] Úř. věst. C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.
[10] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

mořské vody;

F. vzhledem k tomu, že 20 ze 22 členských států, které mají pobřeží, územní plány námořních prostor již přijalo a mnohé z nich je nyní revidují;

G. vzhledem k tomu, že při vypracovávání územních plánů námořních prostor musí členské státy zohlednit environmentální, hospodářské, sociální a bezpečnostní aspekty, interakce mezi pevninou a mořem, přeshraniční spolupráci a zajistit zapojení všech příslušných zúčastněných stran;

H. vzhledem k tomu, že úroveň provádění směrnice o územním plánování námořních prostor se v jednotlivých členských státech značně liší, a to v důsledku rozdílů ve správních a řídicích strukturách, které sahají od místních systémů až po systémy více centralizované;

I. vzhledem k tomu, že územní plány námořních prostor se značně liší svou povahou a obsahem, neboť směrnice o územním plánování námořních prostor není závazná a ponechává členským státům značnou flexibilitu při jejím provádění;

J. vzhledem k tomu, že v oblastech s vysokou koncentrací činností a omezeným námořním prostorem, jako je Lamanšský průliv nebo Baltské moře, je územní plánování námořních prostor naprostou nutností;

K. vzhledem k tomu, že odvětví rybolovu a akvakultury jsou pod tlakem nově vznikajících odvětví modré ekonomiky, jako je energie z obnovitelných zdrojů na moři, a jsou ovlivněna opatřeními na ochranu moří;

L. vzhledem k tomu, že rostoucí úbytek rybolovných oblastí vede k přesunu rybolovných činností, zvýšenému tlaku na rybolov a konkurenci mezi loďstvy a k zániku některých segmentů, zejména v drobném rybolovu;

M. vzhledem k tomu, že na námořní a pobřežní oblasti dopadají důsledky změny klimatu, znečištění moře a odpadu v moři, které mají vliv i na činnosti související s mořem, mořskou biologickou rozmanitost a rybolovné zdroje;

N. vzhledem k tomu, že pracovníci v námořních profesích, jako jsou rybáři, mohou čelit určitým rizikům nebo nebezpečím spojeným s bezpečností plavidel nebo vystavením určitým druhům nedovoleného obchodu na námořních trasách;

O. vzhledem k tomu, že mnoho územních plánů námořních prostor zahrnuje pouze námořní prostory a nezahrnuje interakce mezi pevninou a mořem;

P. vzhledem k tomu, že provádění ekosystémového přístupu je nedostatečné nebo zcela schází, neboť mnoha členským státům se nedaří uplatňovat jej v praxi a sladit požadavky směrnice o územním plánování námořních prostor s požadavky jiných právních předpisů, jako je společná rybářská politika nebo rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí;

Q. vzhledem k tomu, že sběr a harmonizace dat jsou klíčové pro určení způsobu, jakým jsou rybolov a akvakultura začleněny do územního plánování námořních prostor;

Provádění směrnice o územním plánování námořních prostor a její dopad na rybolov a akvakulturu

1. zdůrazňuje, že směrnice o územním plánování námořních prostor sice poskytuje relevantní meziodvětvový rámec pro spolupráci, ale členské státy jej provádějí nerovnoměrně;

2. vítá skutečnost, že některé členské státy v provádění směrnice o územním plánování námořních prostor pokročily a mají integrované vnitrostátní strategie, specializované orgány a akční plány pro mořské pánve;

3. konstatuje, že územní plány námořních prostor jsou v některých členských státech právně závazné a v jiných mají poradní charakter; zdůrazňuje, že provádění v členských státech často brání institucionální segmentace, roztříštěné řízení a nedostatečné právní mechanismy;

4. zdůrazňuje, že provádění a účinnost územního plánování námořních prostor se v jednotlivých mořských oblastech EU značně liší, přičemž některé regiony, jako například Baltské moře nebo Severní moře, jsou územními plány námořních prostor pokryty z velké části, zatímco jiné, jako například Středozemní moře, jsou plány pokryty podstatně méně;

5. vítá Iniciativu pro přímořskou oblast Severního moře (GNSBI), která sdružuje členské státy a země mimo EU s cílem dosáhnout většího souladu a koordinace územních plánů námořních prostor;

6. zdůrazňuje, že přeshraniční iniciativy jsou stále omezené a chybí účinná koordinace, což brání úsilí o řešení společných problémů v propojených mořských oblastech; vyjadřuje politování nad obtížemi při spolupráci na územním plánování námořních prostor mezi členskými státy a zeměmi mimo EU, zejména sousedními pobřežními státy;

Přínosy územního plánování námořních prostor pro rybolov a akvakulturu

7. vyjadřuje politování nad tím, že současný právní rámec územního plánování námořních prostor nepřinesl očekávané přínosy pro rybolov; konstatuje, že plánování námořních prostor nepřispělo podstatně ke zlepšení předvídatelnosti a stability rybolovných činností; zdůrazňuje, že v územním plánování námořních prostor chybí měřitelné ukazatele pro rybolov;

8. zdůrazňuje, že právní rámec územního plánování námořních prostor sice přináší akvakultuře jisté výhody, ale je třeba zlepšit vymezení námořního prostoru, uznání odvětví, přeshraniční soudržnost, právní jistotu a udělování licencí;

9. zdůrazňuje, že cíl minimalizovat konflikty mezi různými odvětvími a uživateli moře nebyl ze své podstaty naplněn, zejména pokud jde o rybolov a akvakulturu;

10. zdůrazňuje, že povaha konfliktů o využívání námořního prostoru se liší v závislosti na druhu rybolovných a akvakulturních činností a že tyto činnosti mohou o námořní prostor vzájemně soupeřit; vyzdvihuje, že hlavními konflikty, které ovlivňují rybolov, jsou úbytek rybolovných oblastí v důsledku vyloučení námořních zón, omezení

přístupu, soupeření o přístup a územní roztříštěnost, zatímco hlavními konflikty, které ovlivňují akvakulturu, jsou překrývání zón, problémy týkající se životního prostředí a konkurence v oblasti odlovu;

11. zdůrazňuje, že rybolov nemá prospěch z prioritních nebo vyhrazených oblastí a často musí působit v nepřidělených námořních prostorech; konstatuje, že ačkoli je akvakultura v zásadě vhodnější pro vyhrazené oblasti, přístupy jednotlivých členských států se značně liší a postupy udělování licencí jsou často zatěžující;

12. zdůrazňuje, že ačkoli některé členské státy zřídily zóny pro více způsobů využití, tento přístup se uplatňuje především na základě projektů; zdůrazňuje, že u některých činností je velmi obtížné uplatnit přístup založený na více způsobech využití, zejména u rybolovu, ochrany biologické rozmanitosti a energie z obnovitelných zdrojů na moři; upozorňuje, že přístup založený na více způsobech využití rovněž vyvolává obavy o pojištění a bezpečnost rybářů a pracovníků v akvakultuře;

13. vítá úspěšné příklady společného umístění činností, jako je pevná nebo plovoucí větrná infrastruktura na moři, kterou lze využít také k rozvoji akvakultury a chovu plodů moře, přírodních stanovišť pro mořské živočichy a rostliny nebo regeneračních činností;

14. vyzdvihuje, že koordinace mezi pevninou a mořem zůstává kritickým nedostatkem při provádění územního plánování námořních prostor;

Zapojení zúčastněných stran a sběr dat

15. zdůrazňuje, že zapojení zúčastněných stran a pobřežních komunit do procesu územního plánování námořních prostor se zvýšilo, zůstává však omezené; vyjadřuje politování nad tím, že toto zapojení často nezahrnuje včasný a formální kontakt a konzultace, což nabízí omezenou možnost skutečného ovlivnění plánovacích rozhodnutí;

16. poukazuje na dobré příklady zapojení zúčastněných stran v některých členských státech, jako jsou vnitrostátní konzultace a participativní procesy; vyjadřuje však politování nad tím, že chybí závazná ustanovení o zapojení zúčastněných stran; konstatuje, že to brání účasti rybářů a pracovníků v akvakultuře na konzultacích a rozhodovacích procesech;

17. zdůrazňuje, že rybolov a akvakultura jsou často zastíněny jinými, mocnějšími nebo hospodářsky významnějšími odvětvími, jako je například energie na moři; vyjadřuje politování nad tím, že některá odvětví a subjekty často obcházejí konzultační procesy na úkor méně organizovaných subjektů, jako jsou drobní rybáři;

18. vyjadřuje politování nad absencí harmonizovaných a srovnatelných dat o stavu oceánů a moří, rybolovných zdrojích a dopadu změny klimatu, jakož i nad absencí řádných socioekonomických dat; poukazuje na nedostatečnou harmonizaci systémů sběru dat v členských státech;

19. zdůrazňuje, že nesoulad v datech, například nekompatibilní geoprostorové podklady, a časový nesoulad, například odlišné cykly revizí územních plánů námořních prostor, brání provádění soudržného územního plánování námořních prostor a ekosystémového přístupu;

Doporučení

20. zdůrazňuje, že je zapotřebí komplexnější přístup a lepší koordinace mezi příslušnými právními předpisy EU, zejména mezi směrnicí o územním plánování námořních prostor a rámcovou směrnicí o strategii pro mořské prostředí, aby bylo zajištěno důsledné a účinné provádění územního plánování námořních prostor;

21. je přesvědčen, že územní plány námořních prostor by měly lépe odrážet územní, environmentální a socioekonomické potřeby, jakož i specifické charakteristiky jednotlivých mořských pánví; zdůrazňuje, že členské státy by měly posílit koordinaci mezi orgány územního plánování a námořními orgány při vytváření a provádění územních plánů námořních prostor;

22. vyzývá k zavedení vyváženého přístupu k územnímu plánování námořních prostor, který bude založen na více způsobech využití, aby se minimalizovaly nepříznivé dopady na rybolov a akvakulturu a aby se zajistilo, že tyto činnosti nebudou z námořního prostoru vyloučeny; domnívá se, že rozvoj některých činností souvisejících s modrou ekonomikou nesmí být na úkor produkce mořských plodů, potravinové suverenity a zachování mořské biologické rozmanitosti;

23. zdůrazňuje, že je třeba posílit podporu rybolovu v rámci územního plánování námořních prostor; podporuje vytvoření jasného územního členění zón a prioritních zón pro rybolov, které by byly přizpůsobeny různým segmentům loďstva a rybolovným zdrojům, jakož i mořským pánvím, a které by vycházely z důkladných vědeckých a socioekonomických hodnocení;

24. vyzývá Komisi a členské státy, aby dále začleňovaly akvakulturu a chov mořských plodů do územního plánování námořních prostor a aby uznaly ekosystémové služby, které poskytuje nízkotrofická akvakultura; vyzývá k vymezení vyhrazených námořních prostor pro rozvojové zóny akvakultury v rámci územního plánování námořních prostor; vyzývá k usnadnění postupů udělování licencí a ke snížení regulačních překážek rozvoje těchto činností;

25. vyzdvihuje, že je zapotřebí transparentní řízení územního plánování se zapojením mnoha zúčastněných stran; vyzývá členské státy, aby zajistily včasné, systematické, smysluplné a trvalé zapojení příslušných zúčastněných stran do procesů územního plánování námořních prostor a do konečných výsledků a aby poskytovaly transparentní zpětnou vazbu o tom, jak jsou příspěvky zúčastněných stran využívány při rozhodování; požaduje spravedlivý přístup ke všem zúčastněným stranám a pobřežním komunitám;

26. domnívá se, že modelem řízení a rozhodování v územním plánování námořních prostor by mělo být společné řízení; vyzdvihuje výhody tohoto modelu, který umožňuje přímé zapojení zúčastněných stran, lepší řízení rybolovných zdrojů, sdílení osvědčených postupů a přístup přizpůsobený místním podmínkám;

27. vyzdvihuje výhody struktur zdola nahoru pro provádění územního plánování námořních prostor, jako je komunitně vedený místní rozvoj a místní akční skupiny;

28. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly budování kapacit zúčastněných stran, zejména drobných rybářů a jejich organizací a pobřežních komunit, aby byly lépe připraveny účastnit se veřejných konzultací a rozhodovacích procesů týkajících se územního plánování námořních prostor;

29. zdůrazňuje, že vymezení oblastí určených pro energii z obnovitelných zdrojů na moři nebo pro ochranu mořských ekosystémů musí zohledňovat dopad na rybolov a akvakulturu; trvá na tom, že je třeba systematicky provádět kumulativní posouzení dopadů na životní prostředí a socioekonomických dopadů a zajistit, aby dotčení pracovníci, zejména rybáři, byli v případě projektů větrných elektráren na moři předem informováni a před přijetím rozhodnutí s nimi byly projekty povinně konzultovány; v této souvislosti požaduje, aby se u stávajících větrných elektráren na moři provedlo posouzení dopadu na stav rybolovných zdrojů;

30. vyzývá Komisi, aby podpořila přeshraniční přístup k územnímu plánování námořních prostor založený na mořských pánvích, a to podporou stávajících iniciativ, jako je GNSBI; vyzývá Komisi a členské státy, aby se spolu se sousedními pobřežními státy zapojily do společných regionálních platforem pro řízení, a to po vzoru Komise na ochranu baltského mořského prostředí (známé také jako Helsinská komise nebo HELCOM);

31. vyzývá členské státy, aby přešly od vnitrostátních plánů k plánům zaměřeným více na mořské pánve a aby v případě potřeby vypracovaly makroregionální strategie plánování, včetně společných územních plánů námořních prostor; vyzývá členské státy a země mimo EU, zejména sousední pobřežní státy, aby prohloubily spolupráci v oblasti územního plánování námořních prostor;

32. vyzývá k začlenění opatření na zmírnění změny klimatu a přírodě blízkých řešení do územního plánování námořních prostor s cílem řešit problémy, které ovlivňují rybolov a akvakulturu, jako je eroze pobřeží, zvyšující se teplota, okyselování oceánů a znečištění;

33. zdůrazňuje, že je třeba vyčlenit značné prostředky na shromažďování dat a vědecký výzkum, jakož i na zlepšení sdílení dat a koordinace mezi členskými státy; věří, že standardizovanější a harmonizovanější data a metodiky pomohou upevnit místo rybolovu a akvakultury v územním plánování námořních prostor; v této souvislosti vyzdvihuje, že je třeba vypracovat a aktualizovat vědecká data o dopadu změny klimatu na rybolovné zdroje, zejména pokud jde o změny nebo přesuny rybích populací;

34. vyzývá Komisi, aby provádění směrnice o územním plánování námořních prostor důkladně monitorovala; domnívá se, že příští hodnotící zpráva směrnice o územním plánování námořních prostor by se měla zaměřit na územní důsledky pro rybolov a akvakulturu, zapojení zúčastněných stran a přeshraniční spolupráci a poskytnout doporučení, jak by směrnice o územním plánování námořních prostor mohla přinést lepší výsledky z hlediska environmentální, sociální a hospodářské udržitelnosti;

35. vyzývá Komisi, aby konsolidovala evropskou platformu pro územní plánování námořních prostor tím, že poskytne příklady projektů územního plánování námořních prostor, mapovacích nástrojů a osvědčených postupů; v této souvislosti vyzývá členské státy, aby tuto platformu více využívaly při vypracovávání svých územních plánů námořních prostor;

36. podporuje revizi směrnice o územním plánování námořních prostor jako součást „aktu o oceánech“, jehož předložení se očekává v roce 2026; domnívá se, že tato revize by měla vytvořit soudržný rámec pro zlepšení koordinace mezi stávajícími právními předpisy a regulačním rámcem, a to zjednodušením překrývajících se předpisů,

sladěním cílů, zavedením závaznějších a měřitelnějších cílů pro územní plány námořních prostor, zlepšením soudržnosti mezi územním plánováním námořních a pevninských prostor a zavedením nástrojů sdíleného řízení; domnívá se, že revize směrnice o územním plánování námořních prostor by měla rovněž prohloubit přeshraniční přístup založený na více způsobech využití a zapojení zúčastněných stran;

37. domnívá se, že nadcházející revize směrnice o územním plánování námořních prostor by měla být doprovázena akčním plánem a vyhrazenými finančními prostředky, zejména v rámci příštího víceletého finančního rámce;

38. vyzývá Komisi, aby plně začlenila územní plánování námořních prostor do rozvoje své Vize pro rybolov a akvakulturu do roku 2040 a aby tyto iniciativy propojila se závěrem hodnocení společné rybářské politiky;

°

° °

39. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi, jakož i vládám a parlamentům členských států.

PŘÍLOHA: ZVEŘEJŇOVÁNÍ PODNĚTŮ

Zpravodajka v souladu s článkem 8 přílohy I jednacího řádu prohlašuje, že do své zprávy zahrnula podněty k záležitostem týkajícím se předmětu spisu, které při vypracovávání návrhu zprávy obdržela od zástupců zájmových skupin spadajících do oblasti působnosti interinstitucionální dohody o povinném rejstříku transparentnosti[1] nebo představitelů orgánů třetích zemí, včetně jejich diplomatických misí a velvyslanectví:

1. Zástupci zájmových skupin spadající do oblasti působnosti interinstitucionální dohody o povinném rejstříku transparentnosti
– Seas at Risk – WWF European Policy Office – Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins – Comité National de la Conchyliculture – European Molluscs' Producers Association – Régions de France – North Sea Advisory Council – European Commission's DG for Maritime Affairs and Fisheries (MARE) – Federation of European Aquaculture Producers (FEAP) – Fórum Oceano – IUCN
2. Představitelé orgánů třetích zemí, včetně jejich diplomatických misí a velvyslanectví

Výše uvedený seznam je sestaven na výhradní odpovědnost zpravodajky.

Pokud jsou na seznamu uvedena jména, funkce, případně jména i funkce fyzických osob, zpravodajka prohlašuje, že příslušné fyzické osoby byly seznámeny s prohlášením Evropského parlamentu o ochraně osobních údajů č. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), které stanoví podmínky platné pro zpracování jejich osobních údajů a práva související s tímto zpracováním.

[1] Interinstitucionální dohoda ze dne 20. května 2021 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o povinném rejstříku transparentnosti (Úř. věst. L 207, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).